

Lieta C-421/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 8. septembris

Iesniedzējtiesa:

Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 31. augusts

Apelācijas sūdzības iesniedzēja:

Acacia Srl

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā:

Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft

[..]

**OBERLANDESGERICHT DÜSSELDORF [FEDERĀLĀS ZEMES
AUGSTĀKĀS TIESAS DISELDORFĀ]**

LĒMUMS

lietā

ACACIA S.R.L., [..]

[..], Itālija,

atbildētāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja,

[..]

p r e t

Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft, [..], Minhene,

prasītāja un atbildētāja apelācijas tiesvedībā,

[..]

[oriģ. 2. lpp.] *Oberlandesgericht Düsseldorf* 20. civillietu senāts [..] pēc pušu uzklaušanās 2020. gada 31. augustā

n o l ē m a:

I.

Apturēt tiesvedību.

II.

Oberlandesgericht Düsseldorf Eiropas Savienības Tiesai uzdod šādus jautājumus par Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem 82. panta 5. punkta interpretāciju (Kopienas dizainparaugu regula, turpmāk tekstā – “Regula Nr. 6/2002”)

prejudiciālā nolēmuma sniegšanai:

- 1) Vai valsts tiesa, kas izskata pārkāpumu, kuras starptautisko jurisdikciju nosaka pārkāpuma izdarīšanas vieta saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu, izskatot prasījumus saistībā ar Kopienas dizainparaugu pārkāpumiem tās dalībvalsts teritorijā, var piemērot tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras teritorijā atrodas tiesa, kas izskata pārkāpumu (*lex fori*)?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša: vai, lai noteiktu prasījumiem piemērojamos tiesību aktus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (“Roma II”) (turpmāk tekstā – “Roma II regula”) 8. panta 2. punktu, “sākotnējā pārkāpuma izdarīšanas vieta” Tiesas nolēmumu lietās C-24/16 un C-25/16 (*Nintendo/BigBen*) izpratnē var atrasties arī **[oriģ. 3. lpp.]** dalībvalstī, kurā atrodas patērētāji, uz kuriem ir vērsta tīmeklī izvietotā reklāma, un kurā tiek laisti tirgū priekšmeti, ar kuriem tiek pārkāptas dizainparauga tiesības, Regulas Nr. 6/2002 19. panta izpratnē, ciktāl apstrīdēta tiek tikai piedāvāšana un laišana tirgū šajā valstī, un turklāt arī tad, ja piedāvāšanas un laišanas tirgū pamatā esošie piedāvājumi tīmeklī ir uzsākti citā dalībvalstī?

P a m a t o j u m s:

A)

- 1 Prasītāja ir automašīnu ražotāja. Tā ir arī reģistrēta īpašniece 2009. gada 5. augustā pieteiktam un reģistrētam, kā arī 2010. gada 14. janvārī publicētam

Kopienas dizainparaugam Nr. 001598277–0002 (turpmāk tekstā – “prasības pieteikuma dizainparaugs”).

Atbildētāja, kas ir Itālijas uzņēmums, Itālijā ražo riteņu diskus, kas ir paredzēti mehāniskajiem transportlīdzekļiem, un tirgo tos visā Eiropas Savienībā. Vācijā tā tirgo riteņu diskus ar nosaukumu “WSP Italy”, tostarp modeli “Neptune GT”.

- 2 Prasītāja uzskata, ka tas, ka atbildētāja tirgo riteņu diskus Vācijā, ir tās prasības pieteikuma dizainparauga pārkāpums, savukārt atbildētāja atsauca uz Regulas Nr. 6/2002 110. pantā paredzēto remontdarbu atrunu.
- 3 Apgabaltiesa atbilstoši prasījumiem piesprieda atbildētājai – telpā ierobežojot ar Vācijas Federatīvās Republikas teritoriju – atturēties no nelikumīgas darbības, sniegt informāciju, izsniegt pamatojuma dokumentus, izsniegt preces to iznīcināšanai, kā arī noteica atbildētājas pienākumu atlīdzināt zaudējumus. Savu starptautisko jurisdikciju tā pamatoja ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu un uzskatīja, ka atbildētāja ir izdarījusi prasības pieteikuma dizainparauga pārkāpumu un izvirzītajiem prasījumiem (zaudējumu atlīdzināšana, informācijas sniegšana, pārskatu izsniegšana, **[oriģ. 4. lpp.]** pamatojuma dokumentu izsniegšana un preču izsniegšana iznīcināšanai) saskaņā ar Romas II regulas 8. panta 2. punktu ir piemērojusi Vācijas tiesību aktus.
- 4 Atbildētāja vērsas pret šo spriedumu ar apelācijas sūdzību. Tā turpina it īpaši atsaukties uz Regulas Nr. 6/2002 110. panta noteikumiem. Turklāt tā uzskata, ka saskaņā ar Romas II regulas 8. panta 2. punktu prasītājas izvirzītajiem prasījumiem ir jāpiemēro Itālijas tiesību akti.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 5 Lēmums lietā ir atkarīgs no prejudiciālajiem jautājumiem. Lietas izspriešanai ir svarīgi noskaidrot, vai prasītājas izvirzītie prasījumi ir jāizvērtē, ņemot vērā Vācijas vai Itālijas tiesību aktus. Senāts uzskata, ka tiesai, kurā celta prasība, ir starptautiska jurisdikcija saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktu, ka atbildētāja ir izdarījusi prasības pieteikuma dizainparauga pārkāpumu un ka tā nevar atsaukties uz Regulas Nr. 6/2002 110. panta noteikumiem, jo nav izpildīti Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 20. decembra nolēmumā (C-397/16 un C-435/16) izvirzītie nosacījumi. Saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem pastāv arī izvirzītie prasījumi attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanu, informācijas sniegšanu, pārskatu izsniegšanu, pamatojuma dokumentu izsniegšanu un preču izsniegšanu to iznīcināšanai. Atbildētāja savukārt ir iesniegusi Itālijā izsniegtu juridisku atzinumu, saskaņā ar kuru prasītājai saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem nav prasījuma tiesību attiecībā uz pārskatu un pamatojuma dokumentu izsniegšanu (uz ko neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu un kas tādējādi nav saskaņotas). Līdz ar to pirmās instances spriedums attiecīgā gadījumā būtu jāgroza, ja prasījumiem būtu jāpiemēro Itālijas tiesību akti.

- 6 Prasītāja uzskata, ka Romas II regulas 8. panta 2. punkts ir piemērojams tikai tad, ja par pārkāpuma darbībām ir strīds vairākās dalībvalstīs. Tikai šādā gadījumā, kā tas ir nolēmumā *Nintendo/Big Ben* (Tiesas spriedums, C-24/16 un C-25/16), rodas jautājums par to, kādas tiesības ir jāpiemēro. Prasītājas ieskatā šo uzskatu apstiprina Tiesas 2019. gada 5. septembra nolēmums (Tiesas spriedums, [oriģ. 5. lpp.] C-172/18, *AMS Neve*). Ja pārkāpējam tiek piedēvētas pārkāpuma darbības nevis vairākās dalībvalstīs, bet gan tikai vienā valstī, šajā gadījumā – Vācijā, Regulas Nr. 6/2002 82. panta 5. punktā paredzētās jurisdikcijas piesaiste materiālajām tiesībām, kas nav tiesas, kas izskata pārkāpumu, *lex fori*, nav lietderīga. Šajā gadījumā, kurā tika apstrīdēta tikai atbildētājas Vācijā veiktā riteņu disku piedāvāšana, tirgū laišana un importēšana, būtu jāpiemēro tās valsts tiesību akti, kurā ir izdarīts pārkāpums, nevis tās valsts tiesību akti, kurā ir izdarīta sākotnējā pārkāpuma darbība, kura ir rīcības, pret ko tiek izvirzīti iebildumi, pamatā, kas šajā gadījumā ir riteņu disku ražošana un piedāvāšana dažādās dalībvalstīs. Līdz ar to izvirzītajiem prasījumiem ir jāpiemēro Vācijas tiesību akti.
- 7 Tomēr ir apšaubāmi, vai Tiesas 2019. gada 5. septembra spriedums (C-172/18, *AMS Neve*) būtu jāuztver kā ierobežojums vai atkāpe no tās 2017. gada 27. septembra nolēmuma (C-24/16 un C-25/16, *Nintendo/Big Ben*), un vai gadījumā, ja prasība saistībā ar Kopienas dizainparaugu saskaņā ar Romas II regulas 8. panta 2. punktu attiecas tikai uz pārkāpuma darbībām Vācijā, ir jābalsta vienīgi uz Vācijas tiesību aktiem. Tas būtu pretrunā Romas II regulas jēgai starptautisko privāttiesību vienādošanas nolūkā lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību, visā Savienībā piemērot vienas un tās pašas materiālās tiesības neatkarīgi no tiesas jurisdikcijas. No prasītājas uzskata par tiesībām izrietētu, ka Savienības mēroga prasības gadījumā, būtu jāpiemēro materiālās tiesības, kas atšķiras no tām, kuras ir piemērojamas gadījumā, ja prasība attiektos tikai uz vienu dalībvalsti, pat ja prasības attiektos uz vienu un to pašu darbību un to pašu kaitējumu. Tādēļ Romas II regulas 8. panta 2. punktā paredzētais regulējums drīzāk liecina par labu tam, ka izvirzītajiem prasījumiem saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 89. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 88. panta 2. punktu, skatot to kopsakarā ar Romas II regulas 8. panta 2. punktu, ir jāpiemēro Itālijas tiesību akti, jo Itālijā reģistrētā atbildētāja uz Vāciju piegādā apstrīdētos izstrādājumus no šīs valsts.

[..]